

DYREKTYWA RADY nr 90/384/EWG

z dnia 20 czerwca 1990

dotycząca harmonizacji prawa państw członkowskich w dziedzinie wag nieautomatycznych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności art.100a tego Traktatu,

mając na uwadze wnioski Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

mając na uwadze opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego³,

a także biorąc pod uwagę co następuje:

Państwa członkowskie odpowiadają za ochronę społeczeństwa przed niewłaściwymi wynikami operacji ważenia przy użyciu wag nieautomatycznych, używanych do pewnych kategorii zastosowań;

W każdym państwie członkowskim środki obowiązkowe wprowadzają w szczególności niezbędne wymagania wykonawcze dla wag nieautomatycznych przez wyspecjalizowanie wymagań metrologicznych i technicznych, łącznie z procesami inspekcyjnymi przed i po zastosowaniu, te środki obligatoryjne niekoniecznie prowadzą do różnych poziomów ochrony wśród państw członkowskich lecz poprzez ich zróżnicowanie powodują przeszkody w handlu w państwach Wspólnoty;

Krajowe środki zapewniające taką ochronę, muszą być zharmonizowane celem zagwarantowania swobodnego przepływu wag nieautomatycznych przy zapewnieniu uzasadnionego poziomu ochrony we Wspólnocie;

Obecna legislacja Wspólnoty stanowi jednakże, wbrew jednej z podstawowych zasad Wspólnoty - mianowicie swobodnemu przepływowi towarów - ograniczenia przepływu wewnątrz Wspólnoty, jako wynik zróżnicowania w prawach krajowych o użyciu wyrobów, jakie muszą być akceptowane, jako że te postanowienia praw krajowych są uznane za niezbędne, by zapewnić, że odpowiednie wyroby spełniają zasadnicze wymagania; zważywszy, że harmonizacja prawa w rozważanym przypadku musi być zatem ograniczona do tych niezbędnych

---

¹ DzUWE nr C 55 z 4.03.1989 str.6 i DzUWE nr C 297 z 25.11.1989 str.13

² DzUWE nr C 158 z 26.06.1989, str.221 i DzUWE nr C 149 z 18.06.1990

³ DzUWE nr C 194 z 31.07.1989 str.1

postanowień dla zapewnienia, że wagi nieautomatyczne spełniają zasadnicze wymagania metrologiczne i wykonawcze; są one zasadnicze - wymagania te muszą zastąpić odpowiadające wymagania krajowe;

Dlatego niniejsza dyrektywa zawiera wyłącznie wymagania obowiązkowe i podstawowe; dla ułatwienia dowodu zgodności z podstawowymi wymaganiami jest niezbędne posiadanie zharmonizowanych norm na poziomie europejskim, w szczególności w odniesieniu do charakterystyk metrologicznych, projektowych i konstrukcyjnych, tak by wagi odpowiadające tym zharmonizowanym normom mogły być uznane za spełniające podstawowe warunki; normy te zharmonizowane na poziomie europejskim są utworzone przez prywatne organizacje i muszą zawierać teksty nieobligatoryjne; w tym celu Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacji Elektrotechnicznej (CENELEC) są uważane za organizacje kompetentne dla przyjęcia norm zharmonizowanych, zgodnie z ogólnymi wytycznymi o współpracy pomiędzy Komisją i tymi dwoma organizacjami, podpisanymi 13 listopada 1984 r.; w rozumieniu tej dyrektywy, zharmonizowana norma jest techniczną specyfikacją (europejska norma lub zharmonizowany dokument), przyjętą przez jedną lub obie te organizacje, na podstawie zezwolenia Komisji - zgodnie z dyrektywą Rady 83/189/EWG z 28 marca 1983 r. określającą procedurę środków przepływu informacji w obszarze technicznych norm i przepisów⁴, zmienioną przez dyrektywę 88/182/EWG⁵ i wyżej wymienione ogólne wytyczne;

Konieczna jest ocena zgodności z odpowiednimi postanowieniami metrologicznymi i technicznymi dla zapewnienia skutecznej ochrony użytkowników i stron trzecich; istniejące procedury oceny zgodności różnią się w państwach członkowskich; dla uniknięcia powtarzania ocen zgodności, co jest w efekcie barierą dla swobodnego przepływu przyrządów wagowych, należy dokonać układu dla wzajemnego uznania procedur oceny zgodności przez państwa członkowskie; dla ułatwienia wzajemnego uznania oceny zgodności powinny być utworzone zharmonizowane procedury wspólnotowe, łącznie ze zharmonizowanymi kryteriami dla wyznaczania organizacji, odpowiedzialnych za przeprowadzenie zadań, odnoszących się do procedur oceny zgodności;

Jest zatem sprawą zasadniczą zapewnienie, by także wyznaczone organizacje charakteryzowały się wysokim poziomem jakości na obszarze Wspólnoty;

Umieszczanie na wagach nieautomatycznych znaku EC o zgodności lub nalepki z literą "M" wskazuje, że występuje założenie, że waga spełnia wymagania tej dyrektywy i dlatego nie ma potrzeby powtarzania oceny zgodności już przeprowadzonej;

Środki skierowane na stopniowe ustanawianie rynku wewnętrznego muszą być przyjęte do 31 grudnia 1992; rynek wewnętrzny składa się z obszaru bez wewnętrznych granic, wewnątrz którego jest gwarantowany swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

---

⁴ DzUWE nr I 109 z 26.04.1983 str.8

⁵ DzUWE nr I 81 z 26.03.1988 str.75

ROZDZIAŁ 1

Zakres, umieszczenie na rynku, swobodny przepływ

Artykuł 1

1. Waga jest zdefiniowana jako przyrząd pomiarowy służący do określenia masy ciała przez wykorzystanie działania na to ciało siły grawitacji. Waga może także służyć do określania innych, związanych z masą wielkości, ilości, parametrów albo właściwości.

Waga nieautomatyczna jest to waga, wymagająca interwencji operatora podczas ważenia.

Niniejsza dyrektywa odnosi się do wszystkich wag nieautomatycznych zwanych dalej „wagami”.

2. W niniejszej dyrektywie rozróżniane są dwie kategorie wag, stosowanych do określenia:

(a)

1. masy dla transakcji handlowych;
2. masy dla obliczenia opłaty targowej, cła, podatku, premii (opustu), kary, wynagrodzenia, odszkodowania lub podobnych typów opłat;
3. masy dla zastosowania praw lub przepisów; opinii ekspertów, wydawanych w procesach sądowych;
4. masy w praktyce medycznej do ważenia pacjentów w celu monitorowania, diagnozowania i leczenia;
5. masy dla sporządzania leków na receptę w aptece i określenia masy w analizach, wykonywanych w laboratoriach medycznych i farmaceutycznych,
6. należności na podstawie masy dla celów bezpośredniego obrotu publicznego i przy pakowaniu towarów:

(b) wszelkich zastosowań różnych od wymienionych w p. 2a tego artykułu.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie kroki dla zapewnienia, że wagi nie mogą być wprowadzone na rynek jeżeli nie spełniają dotyczących wymagań niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie kroki dla zapewnienia, że wagi nie mogą być stosowane tak, jak to podano w art. 1.2 a, jeżeli nie spełniają dotyczących wymagań niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Wagi używane do zastosowań wymienionych w art. 1.2 a muszą spełniać podstawowe wymagania podane w zał. I.

W przypadkach, gdy waga obejmuje lub jest podłączona do urządzeń, które nie są używane do zastosowań wymienionych w art. 1.2 a, urządzenia te nie podlegają tym wymaganiom podstawowym.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie nie powinny utrudniać wprowadzania na rynek wag, spełniających dotyczące ich wymagania niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie nie powinny utrudniać wprowadzania do użytkowania do zastosowań wymienionych w art. 1.2 a wag, spełniających dotyczące ich wymagania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie powinny założyć zgodność z wymaganiami podstawowymi, na które powołano się w art. 3 w odniesieniu do wag, spełniających wymagania odpowiednich norm krajowych, wprowadzonych jako normy zharmonizowane, spełniające wymagania podstawowe, na które powołano się w art. 3.
2. Komisja powinna opublikować w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich referencje norm zharmonizowanych, wymienione w punkcie 1.

Państwa członkowskie powinny opublikować referencje norm krajowych, wymienione w punkcie 1.

Artykuł 6

Jeżeli państwa członkowskie lub Komisja uważają, że normy zharmonizowane, o których mowa w art. 5.1, nie są w pełni zgodne z wymaganiami podstawowymi, na które powołano się w art. 3, Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie powinny przedłożyć sprawę Stałemu Komitetowi powołanemu zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG, zwanemu dalej "Komitetem", podając przyczyny tego działania. Komitet powinien wydać opinię bezzwłocznie.

W świetle opinii Komitetu Komisja powinna poinformować państwa członkowskie czy jest konieczne usunięcie tych norm z publikacji, o których mowa w art. 5.2.

Artykuł 7

1. Gdy państwo członkowskie uważa, że wagi, mające znak zgodności EC, o którym mowa w zał. II rozdz. 2, 3 i 4 nie spełniają dotyczących ich wymagań niniejszej dyrektywy pomimo prawidłowego ich zainstalowania i używania do celów, do których są przeznaczone, powinno ono podjąć odpowiednie środki dla usunięcia takich wag z rynku albo zakazu lub ograniczenia ich użytkowania i/lub wprowadzenia na rynek.

Zainteresowane państwo członkowskie powinno bezzwłocznie powiadomić Komisję o podjętych środkach, podając uzasadnienie swojej decyzji, a w szczególności poinformować, czy niezgodność jest spowodowana:

- (a) niespełnieniem wymagań podstawowych, o których mowa w art. 3, gdy wagi nie odpowiadają normom powołanym w art. 5.1;
- (b) niewłaściwym stosowaniem norm, o których mowa w art. 5.1;
- (c) niedociągnięciami w normach, o których mowa w art. 5.1.

2. Komisja powinna możliwie jak najwcześniej skonsultować się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Po takiej konsultacji Komisja powinna poinformować bezzwłocznie o jej wynikach państwo członkowskie, które podjęło te działania.

Jeśli zostanie stwierdzone, że podjęte środki są uzasadnione - powinna ona poinformować bezzwłocznie inne państwa członkowskie.

Jeżeli decyzja ta była spowodowana niedociągnięciami w normach, Komisja - po konsultacji z zainteresowanymi stronami - powinna przedłożyć powyższą sprawę Komitetowi w terminie do dwóch miesięcy, o ile państwo członkowskie, które podjęło te środki, zamierza je utrzymać, oraz powinna następnie rozpocząć postępowanie wymienione w art. 6.

3. Gdy waga nie spełniająca wymagań ma znak zgodności EC - kompetentne państwo członkowskie powinno podjąć odpowiednie działania przeciwko temu, kto umieścił taki znak i powinno o tym powiadomić Komisję i inne państwa członkowskie.
4. Komisja powinna upewnić się, że państwa członkowskie zostały poinformowane o postępach i wyniku tej procedury.

ROZDZIAŁ 2

OCENA ZGODNOŚCI

Artykuł 8

1. Zgodność wag z wymaganiami podstawowymi, podanymi w zał. 1, może być potwierdzona przez jedną z następujących procedur, wybraną przez zgłaszającego:

(a) badanie typu EC, jak podano w zał. II.1, następstwem czego będzie deklaracja EC o zgodności typu (gwarancji jakości produkcji), jak podano w zał. II.2, albo weryfikacja EC, jak podano w zał. II.3.

Jednakże badanie typu EC nie powinno być obowiązkowe dla wag, w których nie są stosowane zespoły elektroniczne i w których, w zespole pomiaru obciążenia, nie jest stosowana sprężyna do zrównoważenia obciążenia;

(b) weryfikacja jednostkowa EC, jak podano w zał. II.4.

2. Dokumenty i korespondencja odnoszące się do procedur, o których mowa w punkcie 1, powinny być zredagowane w oficjalnym języku tego państwa członkowskiego, w którym omawiane procedury mają być wykonane lub w języku zaakceptowanym przez kompetentny organ.

3. Gdy wagi podlegają innym dyrektywom Wspólnoty, dotyczącym innych aspektów, znak EC, o którym mowa w art. 10 powinien wskazywać w takich przypadkach, iż wagi spełniają również wymagania innych dyrektyw.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie powinny powiadamiać inne państwa członkowskie i Komisję o organach wyznaczonych do wykonywania zadań odnoszących się do procedur, o których mowa w art. 8, o określonych zadaniach, do których każdy organ został wyznaczony oraz o kodach identyfikacyjnych wyznaczonych organów.

Komisja powinna opublikować w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich wykaz wyznaczonych organów wraz z zadaniami, do których zostały wyznaczone i powinna zapewnić bieżącą aktualizację tego wykazu.

2. Państwa członkowskie powinny stosować minimalne kryteria podane w zał. V przy ocenie wyznaczonych organów.

Należy założyć, że organy spełniające kryteria ustalone przez odpowiednie normy zharmonizowane spełniają kryteria podane w zał. V.

3. Państwo członkowskie, które wyznaczyło organ - powinno unieważnić tą nominację, jeżeli organ przestał spełniać kryteria wymienione w punkcie 2. Powinno ono bezzwłocznie powiadomić o tym inne państwa członkowskie i Komisję oraz anulować nominację.

ROZDZIAŁ 3

ZNAKI ZGODNOŚCI EC I NAPISY

Artykuł 10

1. Europejski znak zgodności EC i wymagane dodatkowe dane, jak opisano w zał. IV.1, powinny być umieszczane na wagach, dla których została stwierdzona zgodność EC tak, aby były nieusuwalne, dobrze widoczne i łatwo czytelne.
2. Napisy, o których mowa w zał. IV.2, powinny być umieszczane na wszystkich pozostałych wagach, tak aby były nieusuwalne, dobrze widoczne i łatwo czytelne.
3. Umieszczanie na przyrządach wagowych znaków, które mogłyby być łatwo pomyłone ze znakami zgodności EC, powinno być zabronione.

Artykuł 11

Gdy zostanie stwierdzone, że znak zgodności EC został mylnie umieszczony na wagach:

- nie dostosowanych do wymagań norm, o których mowa w art. 5.1, gdy wytwórca postanowił produkować wagi odpowiadające tym normom,
- nie odpowiadających zatwierdzonemu typowi, odpowiadających zatwierdzonemu typowi, który nie spełnia właściwych dla niego wymagań podstawowych,
- w odniesieniu do których producent nie spełnił swoich zobowiązań pod względem deklaracji zgodności typu EC (gwarancji jakości produkcji),

wyznaczony kompetentny organ powinien, w miarę potrzeby, anulować zatwierdzenie typu EC i/lub zatwierdzenie systemu jakości. Anulowanie zatwierdzenia typu EC powinno w efekcie spowodować zakaz poddawania wag weryfikacji EC i wydawania deklaracji zgodności typu EC (gwarancji jakości produkcji).

Artykuł 12

Gdy jakaś waga, używana do jednego z zastosowań, o których mowa w art. 1.2 a, obejmuje lub jest włączona do urządzenia, które nie podlegają ocenie zgodności, o której mowa w art. 8 - każde z tych urządzeń powinno mieć naniesiony symbol, ograniczający ich stosowanie, jak podano w zał. IV.3. Symbol taki powinien być umieszczony na urządzeniu w sposób dobrze widoczny i nieusuwalny.

ROZDZIAŁ 4

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 13

Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie kroki dla zapewnienia, że wagi z naniesionym znakiem zgodności EC, potwierdzającym zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy, zachowują zgodność z tymi wymaganiami.

Artykuł 14

Każda decyzja, podjęta na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzająca w efekcie ograniczenia w stosowaniu wagi, powinna ustalać dokładne podstawy, na których jest oparta. Decyzja taka powinna być bezzwłocznie przekazana stronie, której to dotyczy i która powinna być jednocześnie poinformowana o dostępnych dla niej środkach sądowych w ramach praw obowiązujących w państwie członkowskim, o którym mowa i o granicach czasowych, dotyczących takich środków.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie powinny do 1 lipca 1992 przyjąć i opublikować prawa, przepisy i postanowienia administracyjne, niezbędne w celu zastosowania się do niniejszej dyrektywy. Powinny one bezzwłocznie poinformować o tym Komisję.
2. Państwa członkowskie powinny stosować takie postanowienia od 1 stycznia 1993.
3. Jednakże, jako odstępstwo od postanowienia punktu 2, państwa członkowskie powinny zezwolić w ciągu 10 lat od dnia w którym wprowadziły postanowienia, o których mowa w punkcie 1, na wprowadzenie na rynek i/lub stosowanie wag, zgodnych z przepisami obowiązującymi przed tym dniem.
4. Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji teksty przyjętych postanowień prawa krajowego, które dotyczą obszaru objętego niniejszą dyrektywą.
5. Dyrektywa 73/360/EWG powinna być unieważniona od 1 stycznia 1993, z wyjątkiem uwzględnienia zastosowania punktu 3.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa odnosi się do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 20 czerwca 1990.

W imieniu Rady
D. J. O' MALLEY
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Poniżej podane są wymagania podstawowe, które muszą spełniać wagi, o których mowa w art. 1.2 a. Użyta terminologia jest zgodna z terminologią Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej.

Uwagi wstępne

Gdy jakaś waga zawiera lub jest podłączona do więcej niż jednego urządzenia wskazującego albo drukującego i stosowana jest do celów wymienionych w art. 1.2 a, takie urządzenia, które powtarzają wyniki operacji ważenia i nie mogą mieć wpływu na prawidłowe działanie tej wagi nie podlegają wymaganiom podstawowym, jeżeli wyniki ważenia są drukowane lub zapisywane prawidłowo i nieusuwalnie przez część wagi spełniającą wymagania podstawowe i wyniki te są dostępne dla obu stron, których dotyczy ten pomiar. Jednakże w przypadku wag, używanych w bezpośrednim obrocie publicznym, urządzenia wskazujące i drukujące dla sprzedawcy i kupującego muszą spełniać wymagania podstawowe.

WYMAGANIA METROLOGICZNE

1. Jednostki masy

Stosowane jednostki masy powinny być jednostkami legalnymi w rozumieniu dyrektywy 80/181/EWG,⁶ zmienionej ostatnio przez dyrektywę 85/1/EWG⁷.

Zgodnie z tym warunkiem dopuszczalne są następujące jednostki:

- jednostki SI: kilogram, mikrogram, miligram, gram, tona,
- jednostki brytyjskie: funt, uncja (uncja handlowa), uncja trojańska,
- inne jednostki nie SI: karat metryczny, do ważenia drogocennych kamieni.

Dla wag, w których zastosowano wyżej wymienione brytyjskie jednostki masy, niżej wymienione wymagania podstawowe, powinny być przeliczone na te jednostki przy wykorzystaniu prostej interpolacji.

2. Klasy dokładności

2.1. Zostały ustalone następujące klasy dokładności:

- I specjalna
- II wysoka
- III średnia
- IV zwykła.

Charakterystyki tych klas dokładności są podane w tabeli 1.

---

⁶ DzUWE nr L 39 z 15.12.1980, str.39

⁷ DzUWE nr L 2 z 3.01.1985, str.11

TABELA 1

Klasy dokładności

Klasa	Wartość działki legalizacyjnej (e)	Obciążenie minimalne (Min)	Liczba działek legalizacyjnych $n=Max/e$	
		wartość minimalna	wartość minimalna	wartość maksymalna
I	$0,001 \text{ g} \leq e$	100e	50 000	-
II	$0,001 \text{ g} \leq e \leq 0,005 \text{ g}$	20e	100	100 000
	$0,01 \text{ g} \leq e$	50e	5 000	100 000
III	$0,1 \text{ g} \leq e \leq 2 \text{ g}$	20e	100	10 000
	$5 \text{ g} \leq e$	20e	500	10 000
III	$5 \text{ g} \leq e$	10e	100	1 000

Obciążenie minimalne jest zmniejszone do 5 e dla przyrządów wagowych klasy II i III stosowanych do określania opłat przesyłowych.

2.2. Działki skali

2.2.1. Działka elementarna (d) i działka legalizacyjna (e) powinny być w postaci:

1×10^k , 2×10^k lub 5×10^k jednostek masy,
gdzie k jest dowolną liczbą całkowitą albo zerem.

2.2.2. Dla wszystkich przyrządów wagowych bez pomocniczych urządzeń odczytowych:

$$d = e$$

2.2.3. Dla wag z pomocniczymi urządzeniami odczytowymi stosuje się następujące wymagania:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 d$$

z wyjątkiem wag klasy I z $d < 10^{-4} \text{ g}$, dla których $e = 10^{-3} \text{ g}$

3. Klasyfikacja

3.1. Wagi o jednym zakresie ważenia

Wagi wyposażone w pomocnicze urządzenia odczytowe powinny należeć do klasy I albo II. Dla tych wag dolną granicę obciążenia minimalnego dla tych dwóch klas uzyskuje się z Tabeli 1, przez zastąpienie w kolumnie 3 działek legalizacyjnych (e) działkami elementarnymi (d).

Jeżeli $d < 10^{-4} \text{ g}$, obciążenie maksymalne wag klasy I może być mniejsze niż 50000 e.

3.2. Wagi o wielu zakresach ważenia

Dopuszczalnych jest wiele zakresów ważenia, pod warunkiem, iż są one wyraźnie wskazane na wadze. Każdy zakres ważenia jest klasyfikowany zgodnie z p. 3.1. Jeżeli zakresy ważenia należą do różnych klas dokładności, wagi powinny spełniać najostrejsze wymagania dotyczące tych klas dokładności, do których należą zakresy ważenia.

3.3. Wagi wielodziałkowe

3.3.1. Wagi o jednym zakresie ważenia mogą mieć kilka podzakresów (wagi wielodziałkowe). Wagi wielodziałkowe nie powinny być wyposażone w pomocnicze urządzenie odczytowe.

3.3.2. Każdy podzakres ważenia i wagi wielodziałkowej jest określony przez:

- jego działkę legalizacyjną $e_i = e_{(i+1)} > e_i$
- jego obciążenie maksymalne $Max_i \quad Max_r = Max$
- jego obciążenie minimalne $Min_i \quad Min_i = Max_{(i-1)} \quad i \quad Min_1 = Min$

gdzie:

- $i = 1, 2, \dots, r,$
- $i =$ numer podzakresu,
- $r =$ liczba podzakresów

Wszystkie obciążenia maksymalne są obciążeniami netto, niezależnie od wartości użytej tary.

3.3.3. Podzakresy ważenia są klasyfikowane zgodnie z tabelą 2. Wszystkie podzakresy ważenia powinny należeć do tej samej klasy dokładności; klasa ta stanowi klasę dokładności wagi.

TABELA 2
Wagi wielodziałkowe

$i = 1, 2, \dots, r,$

$i =$ numer podzakresu,

$r =$ liczba podzakresów.

Klasa	Wartość działki legalizacyjnej (e)	Obciążenie minimalne (Min)	Liczba działek legalizacyjnych	
		Wartość minimalna	Wartość minimalna (1) $n = \frac{Max_i}{e_{(i+1)}}$	Wartość maksymalna $n = \frac{Max_i}{e_i}$
I	$0,001 \text{ g} \leq e_i$	$100 e_i$	50 000	-
II	$0,001 \text{ g} \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	$20 e_i$	5 000	100 000
	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	$50 e_i$	5 000	100 000
III	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	$20 e_i$	500	10 000
IIII	$5 \text{ g} \leq e_i$	$10 e_i$	50	1 000

(1) Dla $i = r$ stosuje się odpowiednią kolumnę tabeli 1, gdzie e jest zastąpione przez e_r .

4. Dokładność

4.1. Przy wprowadzeniu procedur podanych w art. 8, błąd wskazań nie powinien przekraczać dopuszczalnego błędu granicznego wskazań podanego w tabeli 3. W przypadku wskazań cyfrowych błąd wskazania powinien być skorygowany o błąd zaokrąglenia.

Dopuszczalne błędy graniczne odnoszą się do wartości netto i tary dla wszystkich możliwych obciążeń, z wyłączeniem ustawionych wstępnie wartości tary.

TABELA 3
Błędy graniczne dopuszczalne

Obciążenie				
Klasa I	Klasa II	Klasa III	Klasa IIII	Błąd graniczny dopuszczalny
$0 \leq m \leq 50\ 000e$	$0 \leq m \leq 5\ 000e$	$0 \leq m \leq 500e$	$0 \leq m \leq 50e$	$\pm 0,5 e$
$50\ 000e < m \leq 200\ 000e$	$5\ 000e \leq m < 20\ 000e$	$500e < m \leq 2\ 000e$	$50e < m \leq 200e$	$\pm 1,0 e$
$200\ 000e < m$	$20\ 000e < m \leq 100\ 000e$	$2\ 000e < m \leq 10\ 000e$	$200e < m \leq 1\ 000e$	$\pm 1,5 e$

4.2. Błędy graniczne dopuszczalne w czasie eksploatacji są dwukrotnie większe niż błędy graniczne dopuszczalne podane w p. 4.1.

5. Wyniki ważenia wagą powinny być powtarzalne i możliwe do odtworzenia przy użyciu innych urządzeń wskazujących oraz przy stosowaniu innych metod równoważenia. Wyniki ważenia powinny być wystarczająco niewrażliwe na zmiany położenia obciążenia na nośni ładunkowej.

6. Waga powinna reagować na małe zmiany obciążenia.

7. Wielkości wpływające i czas

7.1. Wagi klasy II, III i IIII, które mogą być używane w położeniu nachylonym, powinny być wystarczająco niewrażliwe na taki stopień nachylenia, jaki może wystąpić w normalnych warunkach ustawienia.

7.2. Wagi powinny spełniać wymagania metrologiczne w zakresie temperatur podanych przez producenta. Wartość tego zakresu powinna być co najmniej równa:

- 5 °C dla wagi klasy I,
- 15 °C dla wagi klasy II,
- 30 °C dla wagi klasy III lub IIII.

Jeżeli producent nie podał zakresu temperatur, przyjmuje się zakres od -10 °C do + 40 °C.

7.3. Wagi zasilane prądem z sieci, powinny spełniać wymagania metrologiczne w zakresie wahań zasilania w normalnych granicach.

Wagi zasilane z baterii, powinny wskazywać, że napięcie spadło poniżej wymaganej wartości minimalnej i powinny w takich okolicznościach albo nadal działać prawidłowo albo wyłączać się automatycznie.

7.4. Wagi elektroniczne, z wyjątkiem wag klasy I i II, jeżeli e wynosi mniej niż 1 g, powinny spełniać wymagania metrologiczne w warunkach dużej wilgotności względnej przy górnej granicy ich zakresu temperatur.

7.5. Długotrwałe obciążenie wagi klasy II, III lub IIII powinno mieć pomijalny wpływ na wskazania przy obciążeniu lub na wskazania zera natychmiast po usunięciu obciążenia.

7.6. W innych warunkach wagi powinny albo nadal pracować prawidłowo albo wyłączać się automatycznie⁸.

KONSTRUKCJA I WYKONANIE

8. Wymagania ogólne

8.1. Konstrukcja i wykonanie wag powinny być takie, aby wagi zachowały swoje właściwości metrologiczne, gdy są prawidłowo zainstalowane i używane, oraz gdy są używane w warunkach otoczenia, dla których były przewidziane. Wartość masy musi być wskazywana..

8.2. Wskazania wag elektronicznych, gdy są narażone na zakłócenia, nie powinny być obarczone znacznymi błędami wyników albo powinny te błędy automatycznie wykrywać i wykazywać. Przy automatycznym wykryciu znacznego błędu - wagi elektroniczne powinny podawać sygnał ostrzegawczy optyczny lub akustyczny, trwający tak długo dopóki użytkownik nie podejmie działań korekcyjnych albo błąd nie zaniknie.

8.3. Wymagania p. 8.1 i 8.2 powinny być spełnione w sposób trwały w okresie czasu, który jest przyjęty dla danego zastosowania takich wag.

Elektroniczne urządzenia cyfrowe powinny zawsze zapewniać kontrolę poprawnego wykonywania pomiaru, możliwości wskazywania oraz zapamiętywania i przekazywania wszystkich danych.

Przy automatycznym wykryciu znacznego błędu trwałości - wagi elektroniczne powinny podawać sygnał ostrzegawczy optyczny lub akustyczny, trwający tak długo dopóki użytkownik nie podejmie działań korekcyjnych albo błąd nie zaniknie.

8.4. Gdy do wagi elektronicznej jest podłączone urządzenie peryferyjne poprzez odpowiedni interfejs - nie powinno to mieć negatywnego wpływu na właściwości metrologiczne tej wagi.

8.5. Wagi nie powinny mieć żadnych własności, mogących ułatwić ich nieuczciwe stosowanie, przez co możliwości niezamierzonego niewłaściwego użycia powinny być minimalne. Części składowe, które nie mogą być demontowane lub regulowane przez użytkownika, powinny być zabezpieczone przed takim działaniem.

8.6. Wagi powinny być tak skonstruowane, aby umożliwiały łatwe wykonanie przepisowych kontroli, ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

---

⁸ DzUWE nr L 33 z 15.02.1980, str.39

9. Wskazywanie wyników ważenia i innych wartości

Wskazywanie wyników ważenia i innych wartości powinno być dokładne, niedwuznaczne i niemylące a urządzenie wskazujące powinno umożliwiać łatwy odczyt wskazań w normalnych warunkach użytkowania.

Nazwy i symbole jednostek miary o których mowa w punkcie 1 niniejszego załącznika, powinny być zgodne z postanowieniami dyrektywy 80/181/EWG, z dodaniem symbolu dla metrycznego karata, którym powinien być symbol "ct".

Nie powinny być możliwe wskazania powyżej obciążenia maksymalnego (Max), powiększonego o 9e.

Wskazanie pomocniczego urządzenia odczytowego jest dopuszczalne tylko na prawo od znaku dziesiętnego. Rozszerzające urządzenie wskazujące może być używane tylko chwilowo i podczas jego działania powinno być zabronione drukowanie.

Dodatkowe wskazania mogą być ukazywane pod warunkiem, że nie mogą być one omyłkowo wzięte za wskazania podstawowe.

10. Drukowanie wyników ważenia i innych wartości

Drukowane wyniki powinny być poprawne, właściwie identyfikowane i niedwuznaczne. Wydruki powinny być wyraźne, czytelne, nieusuwalne i trwałe.

11. Poziomowanie

Wagi powinny być, w miarę potrzeby, wyposażone w urządzenia poziomujące i wskaźnik poziomu wystarczająco czuły, żeby umożliwić prawidłowe ustawienie.

12. Zerowanie

Wagi mogą być wyposażone w urządzenia zerujące. Działanie tych urządzeń powinno powodować dokładne zerowanie i nie powinno być przyczyną nieprawidłowych wyników pomiarów.

13. Urządzenia do tarowania i wstępnego nastawiania tary

Wagi mogą mieć jedno lub więcej urządzeń do tarowania i urządzenie do wstępnego nastawiania tary. Działanie urządzeń do tarowania powinno zapewniać dokładne zerowanie i prawidłowe ważenie netto. Działanie urządzenia do wstępnego nastawiania tary powinno zapewniać poprawne wyznaczenie obliczonej wartości netto.

14. Wagi stosowane w bezpośrednim obrocie publicznym o obciążeniu maksymalnym nie większym

niż 100 kg: wymagania dodatkowe

Wagi stosowane w bezpośrednim obrocie publicznym powinny wskazywać wszystkie podstawowe informacje o operacji ważenia a w przypadku wag wskazujących należność, powinny jasno pokazywać klientowi obliczoną należność za produkt nabywany.

Należność do zapłacenia, jeżeli jest pokazywana, powinna być dokładna.

Wagi kalkulacyjne powinny pokazywać podstawowe wskazania dostatecznie długo, żeby klient mógł je odczytać prawidłowo.

Wagi kalkulacyjne, poza ważeniem poszczególnych artykułów i obliczaniem należności, mogą wykonywać inne funkcje tylko wtedy, jeżeli wszystkie wskazania odnoszące się do wszystkich transakcji są drukowane jasno, niedwuznacznie i odpowiednio rozmieszczone na paragonie lub etykiecie dla klienta.

Wagi nie powinny mieć żadnych własności, które umożliwiałyby bezpośrednio lub pośrednio wskazania, których interpretacja nie byłaby łatwa lub prosta.

Wagi powinny zabezpieczać klientów przed dokonywaniem nieprawidłowych transakcji sprzedaży, spowodowanych złym funkcjonowaniem wag.

Pomocnicze urządzenia odczytowe i rozszerzające urządzenia wskazujące nie są dozwolone.

Urządzenia dodatkowe są dozwolone tylko wtedy, jeśli nie mogą one prowadzić do nieuczciwego stosowania.

Wagi podobne do używanych zwykle w bezpośrednim obrocie publicznym, które nie spełniają wymagań tego punktu, muszą mieć naniesione w pobliżu urządzenia wskazującego, nieusuwalne oznaczenie: "Nie może być używana w bezpośrednim obrocie publicznym".

15. Wagi etykietujące ceny

Wagi etykietujące ceny powinny spełniać wymagania dla wag kalkulacyjnych stosowanych w bezpośrednim obrocie publicznym jeśli dotyczą one tych wag. Drukowanie etykiety cenowej powinno być niemożliwe poniżej obciążenia minimalnego.

ZAŁĄCZNIK II

1. Badanie typu EC

1.1. Badanie typu EC jest procedurą, podczas której wyznaczony organ sprawdza i poświadcza, że waga, reprezentująca kontrolowaną produkcję, spełnia dotyczące jej wymagania niniejszej dyrektywy.

1.2. Zgłoszenie do badania typu powinno być dokonane do jednego wyznaczonego organu przez producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie.

Zgłoszenie powinno obejmować:

- nazwę i adres producenta i, jeżeli zgłoszenie jest dokonywane przez autoryzowanego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,
- pisemną deklarację, że nie dokonano zgłoszenia do żadnego innego wyznaczonego organu,
- dokumentację konstrukcyjną, według opisu w zał. III.

Zgłaszający powinien przekazać do dyspozycji wyznaczonego organu wagę, reprezentującą kontrolowaną produkcję, nazywaną dalej "wzorem".

1.3. Wyznaczony organ powinien:

1.3.1. zbadać dokumentację konstrukcyjną i potwierdzić, że wzór został wyprodukowany zgodnie z tą dokumentacją;

1.3.2. uzgodnić ze zgłaszającym miejsce, gdzie badania i/lub próby będą wykonywane;

1.3.3. wykonać lub mieć już wykonane odpowiednie badania i/lub próby, żeby sprawdzić, czy zastosowane przez producenta rozwiązania spełniają wymagania podstawowe, gdy nie zostały zastosowane normy, o których mowa w art. 5;

1.3.4. wykonać lub mieć wykonane odpowiednie badania i/lub próby, żeby sprawdzić, czy w przypadku wybrania przez producenta do stosowania odpowiednich norm, były one stosowane skutecznie, zapewniając przez to zgodność z wymaganiami podstawowymi.

1.4. Gdy wzór spełnia wymagania niniejszej dyrektywy wyznaczony organ powinien wydać zgłaszającemu certyfikat zatwierdzenia typu EC. Certyfikat powinien zawierać wnioski ze sprawdzenia, warunki (jeżeli istnieją) jego ważności, dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonej wagi i, jeśli ma to zastosowanie, opis jej działania. Wszystkie odpowiednie elementy techniczne takie, jak rysunki i schematy powinny być załączone do certyfikatu o zatwierdzeniu typu EC.

Certyfikat powinien mieć okres ważności 10 lat od daty jego wydania i może być przedłużany na następne okresy po 10 lat każdy.

W przypadku zasadniczych zmian w konstrukcji wagi, np. w wyniku zastosowania nowej technologii, ważność certyfikatu może być ograniczona do dwóch lat i rozszerzona o trzy lata.

1.5. Każdy wyznaczony organ powinien okresowo udostępniać wszystkim państwom członkowskim wykazy:

- otrzymanych zgłoszeń o zatwierdzenie typu EC,
- wydanych certyfikatów zatwierdzenia typu EC,
- odrzuconych wniosków o zatwierdzenie typu,
- uzupełnień i zmian, odnoszących się do już wydanych dokumentów.

Każdy wyznaczony organ powinien ponadto bezzwłocznie informować wszystkie państwa członkowskie o unieważnianych certyfikatach zatwierdzenia typu EC.

Każde państwo członkowskie powinno udostępnić te informacje dla wszystkich wyznaczonych przez siebie organów.

1.6. Inne wyznaczone organy mogą otrzymać kopie certyfikatów wraz z załącznikami do nich.

1.7. Zgłaszający powinien informować wyznaczony organ, który wydał certyfikat zatwierdzenia typu EC o jakichkolwiek modyfikacjach zatwierdzonego typu.

Modyfikacje zatwierdzonego typu muszą uzyskać dodatkowo akceptację wyznaczonego organu, który wydał certyfikat zatwierdzenia typu EC, gdy takie zmiany wpływają na zgodność z wymaganiami podstawowymi niniejszej dyrektywy lub na określone warunki używania wagi. Takie dodatkowe zatwierdzenie jest dawane w postaci dodatku do oryginalnego certyfikatu zatwierdzenia typu EC.

2. Deklaracja zgodności typu EC (gwarancja jakości produkcji)

2.1. Deklaracja zgodności typu EC (gwarancja jakości produkcji) stanowi procedurę, dzięki której producent, spełniający zobowiązania punkcie 2.2. deklaruje, że wagi, których to dotyczy są zgodne z typem, jak to opisano w certyfikacie zatwierdzenia typu EC i spełniają dotyczące ich wymagania niniejszej dyrektywy.

Producent powinien umieszczać na każdej wadze znak EC, jak również napisy przewidziane w załączniku IV.

Znakowi EC powinien towarzyszyć symbol identyfikacyjny wyznaczonego organu, odpowiedzialnego za nadzór EC, o którym mowa w p. 2.4.

2.2. Producent powinien mieć odpowiednio wdrożony system jakości, podany w p. 2.3 i powinien podlegać nadzorowi EC, podanemu w p. 2.4.

2.3. System jakości

2.3.1. Producent powinien złożyć wniosek o zatwierdzenie typu systemu jakości do wyznaczonego organu.

Wniosek powinien obejmować:

- przyrzeczenie spełnienia zobowiązań, wynikających z zatwierdzonego systemu jakości,
- przyrzeczenie utrzymywania zatwierdzonego systemu jakości w stanie zapewniającym jego ciągłą odpowiedniość i skuteczność.

Producent powinien udostępnić wyznaczonemu organowi wszystkie odpowiednie informacje, a zwłaszcza dokumentację systemu jakości i dokumentację konstrukcyjną wagi.

2.3.2. System jakości powinien zapewnić zgodność wag z typem opisanym w certyfikacie zatwierdzenia typu EC i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy, przyjęte przez producenta, powinny być udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w postaci zapisanych reguł, procedur i instrukcji. Ta dokumentacja systemu jakości powinna zapewnić prawidłowe zrozumienie programów jakości, planów, podręczników i zapisów.

Powinna ona zawierać zwłaszcza odpowiedni opis:

- celów jakości i struktury organizacyjnej, odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobu;
- procesu wytwarzania, technik kontroli i zapewnienia jakości oraz systematycznych przedsięwzięć, które będą podjęte;
- badań i prób, które będą wykonywane przed, w czasie i po wyprodukowaniu oraz częstość, z jaką będą one wykonywane;
- środków do sprawdzania osiągnięcia wymaganej jakości produktu i skuteczności działania systemu jakości.

2.3.3. Wyznaczony organ powinien sprawdzić i ocenić system jakości celem stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w punkcie 2.3.2. Powinno przyjmować się zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemu jakości, który wdraża odpowiednie normy zharmonizowane.

Powinien on powiadomić producenta o swojej decyzji i poinformować o tym inne wyznaczone organy. Powiadomienie producenta powinno zawierać wnioski ze sprawdzenia, a w przypadku odmowy, uzasadnienie tej decyzji.

2.3.4. Producent albo jego autoryzowany przedstawiciel powinien informować wyznaczony organ, który zatwierdził jego system jakości, o każdym uaktualnieniu systemu zapewnienia jakości wynikającym ze zmian, wniesionych np. przez nowe technologie lub nowe koncepcje jakości.

2.3.5. Wyznaczony organ, który cofnął zatwierdzenie systemu jakości, powinien poinformować o tym inne wyznaczone organy.

2.4. Nadzór EC

2.4.1. Celem nadzoru EC jest upewnienie się, że producent należycie spełnia swoje zobowiązania, wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

2.4.2. Producent powinien umożliwić wyznaczonemu organowi dostęp w celach kontrolnych, do pomieszczeń wytwórczych kontrolnych, badawczych i magazynowych, oraz powinien przekazać mu wszystkie niezbędne informacje, a zwłaszcza:

- dokumentację systemu jakości,
- dokumentację konstrukcyjną,
- zapisy, dotyczące jakości, np. sprawozdania z kontroli i badań oraz dane, dotyczące

kalibracji, informacje dotyczące kwalifikacji personelu, itp.

Wyznaczony organ powinien okresowo przeprowadzać audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości; powinien on przekazywać producentowi sprawozdanie z audytu.

Wyznaczony organ może dodatkowo składać niezaplanowane wizyty u producenta. Podczas takich wizyt wyznaczony organ może przeprowadzać audyty pełne lub częściowe. Powinien on przekazywać producentowi sprawozdanie z takiej wizyty i, w miarę potrzeby, sprawozdanie z audytu.

2.4.3. Wyznaczony organ powinien upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje zatwierdzony system jakości.

3. Weryfikacja EC

3.1. Weryfikacja EC jest procedurą w ramach której wyznaczony organ sprawdza i potwierdza, że wagi, których to dotyczy, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie zatwierdzenia typu EC i spełniają dotyczące ich wymagania niniejszej dyrektywy. Wyznaczony organ powinien umieścić na każdej wadze znak EC.

3.2. Każda waga powinna być sprawdzona i powinny być wykonywane stosowne badania, jak podano w odpowiednich normach, o których mowa w art. 5 albo badania równoważne tak, żeby upewnić się o jej zgodności z wymaganiami podstawowymi niniejszej dyrektywy.

3.3. Znakowi EC, o którym mowa w punkcie 3.1 powinien towarzyszyć symbol identyfikacyjny wyznaczonego organu.

3.4. Dla wag nie podlegających zatwierdzeniu typu EC - dokumentacja konstrukcyjna, o której mowa w zał. III musi być dostępna dla wyznaczonego organu w razie gdy ten organ tego zażąda.

4. Weryfikacja jednostkowa EC

4.1. Weryfikacja jednostkowa EC jest procedurą, w ramach której wyznaczony organ sprawdza i potwierdza, że waga, zwykle skonstruowana dla jakiegoś szczególnego zastosowania, spełnia dotyczące jej wymagania niniejszej dyrektywy. Wyznaczony organ powinien oznaczyć tę wagę znakiem EC.

4.2. Waga powinna być sprawdzona i powinny być wykonane stosowne badania, jak podano w odpowiednich normach, o których mowa w art. 5, albo badania równoważne, tak żeby upewnić się o jej zgodności z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy.

4.3. Znakowi EC, o którym mowa w punkcie 4.1 powinien towarzyszyć symbol identyfikacyjny wyznaczonego organu.

4.4. Dla wyznaczonego organu powinna być dostępna dokumentacja konstrukcyjna wagi, o której mowa w zał. III.

5. Postanowienia ogólne

5.1. Deklaracja zgodności typu EC -(gwarancja jakości produkcji), weryfikacja EC i weryfikacja jednostkowa EC mogą być wykonywane w zakładzie producenta lub w dowolnym innym miejscu, jeśli transport do miejsca używania nie wymaga rozmontowania wagi, jeżeli uruchomienie w miejscu używania nie wymaga zmontowania wagi, lub innych prac instalacyjnych, które mogłyby mieć wpływ na właściwości wagi i jeśli jest brana pod uwagę wartość siły grawitacji w miejscu eksploatacji wagi lub jeśli właściwości wagi są niezależne

od zmiany siły grawitacji. We wszystkich innych przypadkach wymienione wyżej procedury powinny być wykonywane w miejscu użytkowania wagi.

5.2. Jeżeli właściwości wagi są zależne od zmiany siły grawitacji - procedury o których mowa w punkcie 5.1, mogą być wykonywane w dwóch etapach, gdzie drugi etap powinien obejmować wszystkie sprawdzenia i badania, których wynik jest zależny od siły grawitacji, a pierwszy etap - wszystkie inne sprawdzenia i badania. Drugi etap powinien być wykonywany w miejscu używania wagi. Jeżeli państwa członkowskie ustaliły strefy grawitacyjne na swoich terytoriach, wyrażenie "w miejscu użytkowania wagi" może być odczytane jako "w strefie grawitacyjnej użytkowania wagi".

5.3.1. Gdy producent występował o wykonanie w dwóch etapach jednej z procedur wymienionych w punkcie 5.1 i gdy te dwa etapy będą wykonywane przez dwie różne strony - waga, która przeszła pierwszy etap odnośnej procedury, powinna mieć naniesiony symbol identyfikacyjny wyznaczonego organu, biorącego udział w tym etapie.

5.3.2. Strona, która wykonała pierwszy etap procedury, powinna wydać dla każdej z wag certyfikat, zawierający dane niezbędne do zidentyfikowania wagi i podający sprawdzenia i badania, które zostały wykonane.

Strona, która wykonuje drugi etap tej procedury, powinna wykonać te sprawdzenia i badania, które nie zostały wcześniej wykonane.

5.3.3. Producent, który występował o deklarację zgodności typu EC (gwarancję jakości produkcji) w etapie pierwszym może albo stosować tę samą procedurę co w etapie drugim albo zdecydować się na kontynuowanie w etapie drugim weryfikacji EC.

5.3.4. Znak EC powinien być umieszczony na wadze po zakończeniu drugiego etapu wraz z symbolem identyfikacyjnym wyznaczonego organu, biorącego udział w drugim etapie.

ZAŁĄCZNIK III

Dokumentacja konstrukcyjna

Dokumentacja techniczna musi przedstawiać konstrukcję, wykonanie i działanie wyrobu, podane w sposób zrozumiały i umożliwiający ocenę zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Dokumentacja powinna obejmować w stopniu wymaganym dla oceny:

- ogólny opis typu,
- projekty koncepcyjne i rysunki wykonawcze oraz projekty części składowych, podzespołów, układów itp.,
- opis i objaśnienia, konieczne dla zrozumienia wyżej wymienionych dokumentów, włącznie z działaniem tej wagi,
- wykaz norm, o których mowa w art. 5, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań przyjętych celem spełnienia wymagań podstawowych, gdy nie zostały zastosowane normy, o których mowa w art. 5,
- wyniki wykonanych obliczeń konstrukcyjnych oraz badań, itp.,
- sprawozdania z badań,
- certyfikat zatwierdzenia typu EC oraz wyniki odpowiednich badań wag, zawierających części identyczne do stosowanych w wadze projektowanej.

ZAŁĄCZNIK IV

1. Wagi podlegające procedurze oceny zgodności EC

1.1. Wagi te powinny mieć naniesione:

1.2.

(a)

- znak zgodności EC, zawierający symbol EC, jak podano w zał.VI, a za nim dwie ostatnie cyfry roku, w którym został umieszczony,
- symbol(e) identyfikacyjny(-e) wyznaczonego organu (organów), który(-e) dokonał(y) nadzoru EC lub weryfikacji EC.

Wyżej wymieniony znak i napisy powinny być umieszczone na wadze, wyraźnie zgrupowane razem,

(b)

- zieloną kwadratową nalepkę o wymiarach co najmniej 12,5 mm x 12,5 mm z nadrukowaną czarną dużą literą "M";

(c)

- następujące napisy:
- numer certyfikatu zatwierdzenia typu EC jeśli ma to zastosowanie,
  - znak firmowy lub nazwa producenta,
  - klasa dokładności zamknięta w elipsie lub między dwoma liniami poziomymi, połączonymi dwoma półkami,
  - obciążenie maksymalne w postaci Max .....,
  - obciążenie minimalne w postaci Min .....,
  - działka legalizacyjna w postaci e = ...
- oraz, jeśli to ma zastosowanie,
- numer seryjny,
  - dla wag, składających się z oddzielnych ale połączonych zespołów: znak identyfikacyjny na każdym zespole,
  - działka elementarna, jeżeli jest ona różna od e, w postaci d = ...,
  - maksymalny dodawany efekt tary, w postaci T = + ...,
  - maksymalny odejmowany efekt tary, jeżeli jest on różny od Max, w postaci T = - .....,
  - działka elementarna tary, jeżeli jest ona różna od d, w postaci d_T = ...,
  - maksymalne obciążenie bezpieczne, jeżeli różni się od Max, w postaci Lim .....,
  - specjalne granice temperatur, w postaci ...°C/ ...°C,
  - przełożenie między szalką ładunkową a obciążnikową.

1.3. Wagi powinny mieć zapewnioną możliwość umieszczenia znaku zgodności EC i/lub napisów. Powinno to być tak rozwiązane, żeby było niemożliwe usunięcie tego znaku i napisów bez ich uszkodzenia, i żeby znak oraz napisy były widoczne, gdy waga jest w swoim normalnym roboczym położeniu.

1.4. Gdy jest stosowana tabliczka znamionowa, powinno być możliwe jej plombowanie, chyba że nie może być ona usunięta bez jej uszkodzenia. Jeśli tabliczka znamionowa może być plombowana, powinno być możliwe umieszczenie na niej znaku kontrolnego.

1.5. Napisy Max, Min, e, d, powinny być również ukazane w pobliżu miejsca wyświetlania wyniku, jeżeli nie są one już tam umieszczone.

1.6. Każde urządzenie pomiarowe obciążenia, które jest albo może być podłączone do jednego lub więcej pomostów powinno mieć odpowiednie napisy, odnoszące się do tych pomostów.

2. Inne wagi

Inne wagi muszą mieć naniesione:

- znak fabryczny lub nazwę producenta,
- obciążenie maksymalne w postaci Max ...

Wagi te mogą nie mieć nalepek, przewidzianych w p. 1.1 b.

3. Symbol ograniczonego stosowania podany w art. 12

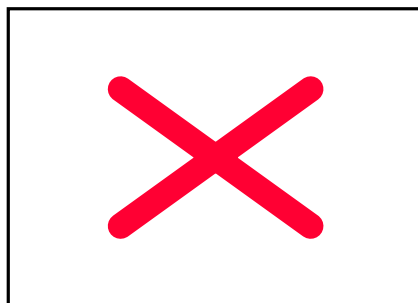
Symbol ten powinien być utworzony z dużej litery "M", drukowanej czarno na czerwonym tle o powierzchni kwadratowej co najmniej 25 mm x 25 mm, z dwoma przecinającymi się przekątnymi, tworzącymi krzyż.

ZAŁĄCZNIK V

Poniżej podane są minimalne kryteria, które powinny być stosowane przez państwa członkowskie przy wyznaczaniu organów do wykonywania zadań, wchodzących w zakres procedur, o których mowa w art. 8.

1. Organy te powinny posiadać niezbędny personel, środki i wyposażenie.
  2. Personel powinien posiadać kompetencje techniczne i być uczciwy.
  3. Organy powinny pracować niezależnie od wszelkich środowisk, grup lub osób będących bezpośrednio albo pośrednio zainteresowanymi wagami nieautomatycznymi w zakresie wykonywania badań, przygotowywania sprawozdań, wydawania certyfikatów i nadzorowania, wymaganych przez niniejszą dyrektywę.
  4. Personel powinien przestrzegać tajemnicy zawodowej.
  5. Organy powinny mieć wykupioną polisę ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej, jeśli odpowiedzialność cywilna tych organów nie jest ponoszona przez Państwo w ramach prawa krajowego.
- Spełnienie warunków wymienionych w p. 1 i 2 powinno być okresowo sprawdzane przez państwa członkowskie.

ZAŁĄCZNIK VI

Tłumaczenie tekstu angielskiego z Official Journal of the European Communities
Nr L 189/1 - L 189/16.
Główny Urząd Miar, sierpień 1997 r.